ما و جایگاه مناجات‌ها در ماه رمضان

شماره پرسش: ۳۹۶۱۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۳/۱۲/۶ ۲۰:۳۷:۰۵

متن پرسش

سلام حضرت استاد: آیا مناجات درستی کرده ام؟ خدای من مناجات شعبانیه می‌خوانم و به این فراز ها که می‌رسم یاد آشنایی که انگار خیلی به ما نزدیک است می‌کنم. الهی من تعرف بک غیر مجهول، ای خدای من کسی که به تو معروف شد دیگر مجهول و بی‌نام و نشان نمی‌شود. غیر از این است که ابلهان روزگار با ۸۵ تن بمب می‌خواستند سید حسن نصرالله را محو کنند؛ ولی غافلان نمی‌دانند که تو اراده کرده‌ای او شناخته‌تر شود. و حتی دشمن در مکر الهی بازی کند اینجاست که همه چیز اراده تو می‌شود؛ حتی دشمن! و من لاذ بک غیر مخذول و ای خدای من کسی که به تو پناه ببرد خوار نگردد. امروز حضرت آقا روحی له الفداء فرمودند: «حضرت سید حسن نصرالله در اوج عزت است.» به راستی پناهی بهتر از این هم وجود دارد. و من اقبلت علیه غیر مملوک و هر کسی را تو به او توجه کنی بنده دیگری نمی‌شود و ای خدای من سید حسن را برای خود برگزیدی «اصطفاک لنفسی» و او هم گردن خود را به طوق آمریکا و اسرائیل نینداخت و بنده دیگری نشد. الهی انّ من انتهج بک لمستنیر ای خدای من هر که به تو راه یافت نورانی گردید الان سید عزیز نورانی‌تر از همیشه است نوری که خاموش نخواهد شد. «یریدون لیطفئو نورالله بافواههم والله متم نوره ولو کره الکافرون» و ان من اعتصم بک لمستجیر و قد لذت بک یا الهی و حالا هرکه به تو پناه برد پناه می‌یابد و من به تو پناه می‌برم ای خدای من چون سید عزیز به تو پناه برد و پناه یافت.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است و حقیقتاً ما از طریق امثال آن مناجات شریف، زندگی و مناجات خود را معنا می‌کنیم و چه عطای بزرگی است چنین مناجاتی که ما را در جهان خود به خود می‌آورد تا معلوم شود در کجای تاریخی که در آن هستیم، باید بایستیم تا در جای درستی ایستاده باشیم. خوشا به حال شهداء و شب‌های دارخوئین و دعای کمیل. و خوشا به حال آنانی که در ماه رمضانی که در پیش است با مناجات شریف «ابوحمزۀ ثمالی» معنای خود را و معنای حضور در جهانی که هستند را تجربه می‌کنند. بنده همواره به رفقای عزیز توصیه کرده‌ام اگر هر شب ماه رمضان فرصت اُنس با همۀ مناجات «ابوحمزه» نیست؛ هر شب با قسمتی از آن مأنوس شوید. موفق باشید